

Εὐσεβίου γαστρονόμου ἀνεψίου

Αριθ. εἰσ. 132871

Ἔκδοσις

ΚΛΕΙΩ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ
ΕΤΟΣ Α΄ 1885. ΤΟΜ. Ι. ΑΡ. 1-24.

ΠΑΡΕΙΣΤΗΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολιτικῆς
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
LITHO ARG.

ΑΡΙΘΜ. 20.
Τόμος Α΄.

Συνδρομή, αρχομένη από 1. Ίανουαρίου έκαστου έτους, εκτός μόνον και παραληρωθείς.
Πανταζου φράγκ. 20 ή μάρκ. 10.

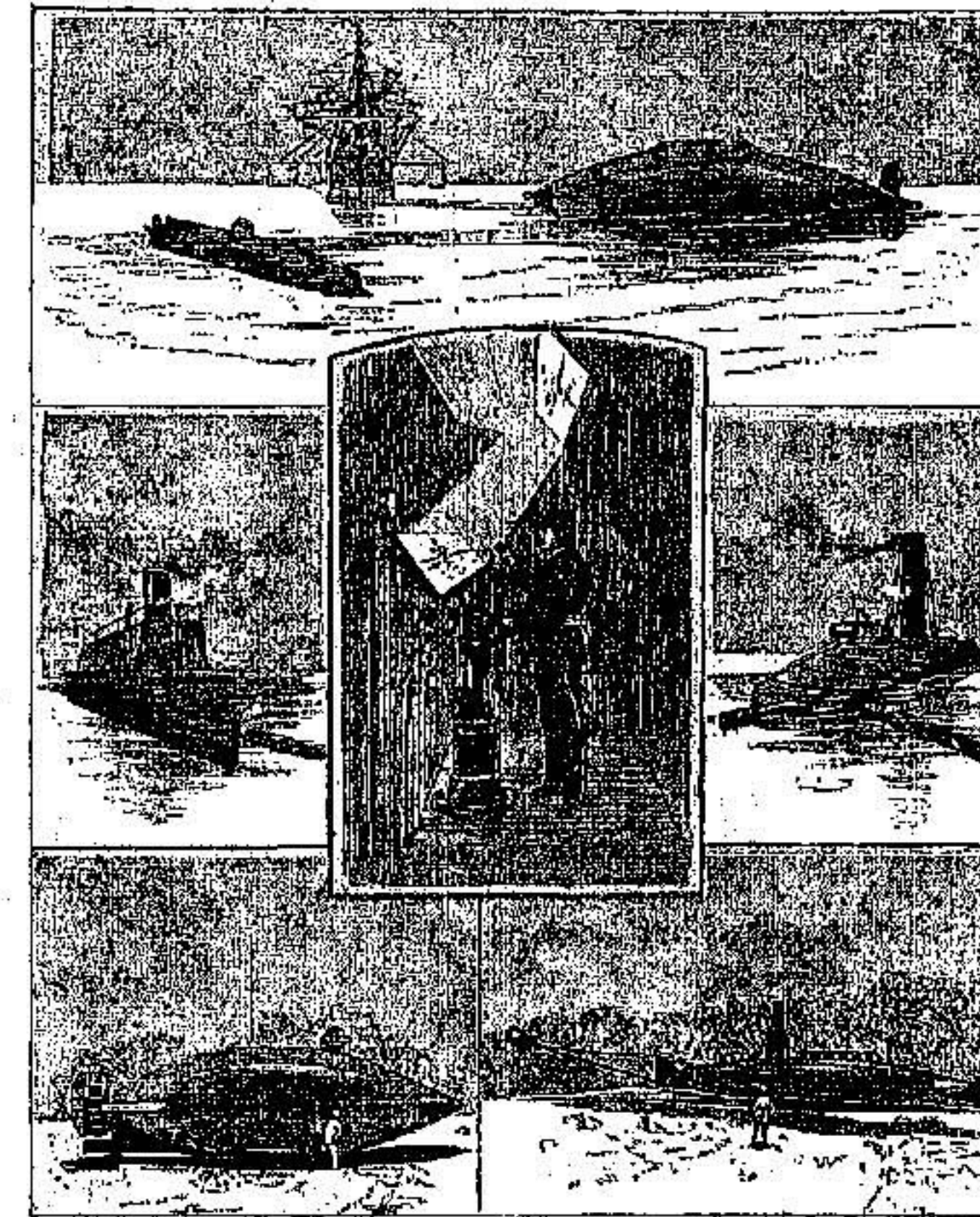
ΕΤΟΣ Α΄.
τῆ 15/27. Οκτωβρίου 1885.

Ο ΥΠΟ ΤΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἡ σπουδαιότερα τελειοποίησις τῶν νεωτέρων μέσων πρὸς τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμον ἐγένετο ἐν τῇ προσβολῇ τῶν ἐγχθρικῶν πολεμικῶν σκαφῶν διὰ τῶν τορπιλλοβόλων πλοίων. Τὰ πλοία ταῦτα θεωροῦνται καὶ εἶνε πραγματικῶς ἐν τῶν δραστηκωτάτων στοιχείων διὰ τὰς νῦν καὶ τὰς μελλούσας ναυμαχίας, ἅπαντα δὲ τὰ ἔχοντα μεγάλους στόλους ἐθνῶν ἀσχολοῦνται δραστηρίως καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ὑποβρυχίου τούτου ἐπιθετικοῦ μέσου καὶ πρὸς ἐξέυρεσιν τῶν καταλλήλων ἀντιθέτων, ὅπως ἀποφύγωσιν ἢ καταστήσωσιν ἀβλαβῆ καὶ ἀσήμαντον τὴν ἐνέργειαν τοῦ φαβεροῦ τούτου ὅπλου, ἕπερ διὰ τῆς χρήσεως τῶν τορπιλλοβόλων κατὰ βούλησιν δύναται νὰ διαθέσῃ ὁ ἐχθρὸς. Ἰδίᾳ ὅμως ἐν Ἀμερικῇ ἐγένοντο πλεῖστα καὶ σημαντικὰ πειράματα περὶ τῆς δεξιωτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας χειρίσεως τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν. Αἱ εἰκόνας ἡμῶν δύνανται νὰ παράσχωσιν ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν νεωτέρων ἀποτελεσμάτων τῶν καταστρεπτικῶν τούτων προσπαθειῶν καὶ ἀνώμων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

Τὸ νέον ἀμερικανικὸν τορπιλλοφόρον πλοῖον, „The Destroyer“ (ὁ Καταστροφεὺς) ὀνομαζόμενον, θεωρεῖται ὡς ἐν κληρ. ΤΟΜΟΣ Α΄.

τῶν μαχημωτάτων σκαφῶν τοῦ εἶδους τούτου, ἐναντίον τοῦ ὅποιου οὐδὲν ἄλλο θαλάσσιον ἔθνος δύναται ἐφάμιλλον ἀντίπαλον νὰ ἐξαποστελή. Τὸ πλοῖον τούτο ἔχει μῆκος 150 ποδῶν ἢτοι 48 μέτρ. περίπου. Ναυπηγὸς αὐτοῦ εἶνε ὁ διάσημος μηχανικὸς John Έρικσον, ὃς ἡ μεγαλοφυΐα περὶ τὴν ἐφεύρεσιν ἐξαισίων μηχανικῶν τεχνουργημάτων κατεδείχθη αὐτῷ διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ πλοίου τούτου. Ἡ μηχανὴ τοῦ σχετικῶς μικροῦ τούτου σκάφους ἔχει δυνάμιν 1000 ἵππων, εἰς τὸ ἔμπροσθεν δ' αὐτοῦ μέρος ἐν τῷ κατωτέρῳ θαλάμῳ εἶνε τοποθετημένον ἐν πυροβόλον, ἐκκενούμενον ὑπὸ τὰ ὕδατα. Ὅλον δὲ τὸ σχῆμα ἰχθύος ἔχον σκάφος εἶνε τοιοῦτοτρόπως διασκευασμένον, ὥστε νὰ δύναται νὰ καταβυθισθῇ, διὰ μεγαλοφυοῦς δὲ τινος μηχανήματος μετ' ἀντανεκλαστικῶν κατόπτρων δύναται ὁ πηδαλιούχος ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἀκόμη νὰ παρατηρήσῃ, πῶς πρέπει νὰ διευθύνῃ τὸ σκάφος, ὥστε τὰ πυροβόλα του εὐστόχως νὰ πλήττωσι τὰς πλευρὰς τοῦ ἐχθρικοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ ἐν τούτῳ εὐρισκόμενοι μέλις δύνανται νὰ παρατηρήσωσι τὸν ἐπικίνδυνον ὑποβρύχιον ἐχθρὸν ἢ τοῦλάχιστον

Εἶδη τορπιλλοβόλων.

Τορπιλλοβ. Holland.

Τορπιλλοβ. Midg.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

1.

Καίτοι διατρέχοντες τὸν κίνδυνον διὰ τοῦ ἀνωτέρου τί-
τλου νὰ φοβισομεν ἐκ τοῦ προτέρου τοῦς ἡμετέρους ἀναγνώ-
στας κείμενον ἐν τούτοις ἀπο τῆς σήμερον ἐναρξίν ὀλοκλή-
ρου σειρᾶς ἀρθρῶν, ἀναφερομένων εἰς τὰς
ἐφευρέσεις τῶν νεωτέρων χρόνων, προ-
τάσσοντες ὀλίγας τινὰς λέξεις περὶ τοῦ
ζητήματος, ἕπερ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀπα-
σχολεῖ μεγάλως τοὺς ἐπιστήμονας καὶ
τοῦ ὅποιου ἡ λύσις δὴ ἐπιφέρει τελείαν
ἀνατροπὴν εἰς ὅλα τα μέχρι τοῦδε ἐν
χρήσει μέσα τῆς συγκοινωνίας. Διὰ τῶν
λέξεων τούτων ἐνοουῦμεν τὴν μεταφορὰν
τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως. Πολλοὶ βε-
βαίως θὰ εἰπωσὶ κατ' ἐαυτοῦς, ὅτι ἡ ἐν-
νοια αὐτῶν εἶνε σκοτεινὴ, ἀλλ' ὅπως δὴ-
ποτε αἱ ἰδέαι αὐτῶν περὶ τοῦ ζητήματος
τούτου θὰ διευκρινισθῶσιν ἅμα ὡς δια-
τρέξωσι τὰ κατωτέρω καὶ συναρμολογή-
σωσιν αὐτὰ πρὸς πράγματα προηγουμέ-
νως ἐγνωσμένα.

Ἡ δυνάμις τοῦ ἵππου ἐνεργεῖ, ὡς
ἅπαντες γνωρίζουσιν, οὐχ ἁμέσως ἐπὶ
τῆς συρμένης ἀμάξης, ἀλλ' ἐμμέσως διὰ
τοῦ σάγματος, τοῦ φυτήρος καὶ οὕτω κα-
θεξῆς ὁμοίως ἐνεργεῖ καὶ ἡ δυνάμις τοῦ
ἀτμοῦ ἐπὶ τῶν τροχῶν τῆς κινουμένης
ἀτιμαμάξης, ἐπὶ τοῦ ἔλικος τοῦ πλοίου
ἢ ἐπὶ τῶν μελλουσῶν νὰ κινήθωσι μη-
χανῶν οὐχ ἁμέσως καὶ ἀπ' αὐθείας, ἀλλὰ
τῆ μεσολαβῆσει ἐλασμάτων, ὀδοντωτῶν
τροχαλιῶν, ἐλιτρόχων ἢ ἄλλων κινήτη-
ριων ἱμάντων. Τὰ εἶδη ταῦτα τῆς με-
ταφορᾶς τῆς δυνάμεως αὐτὰ κατ' ἐαυτὰ
βεβαίως δὲν εἶνε ἀτελεῖ, ἀλλ' ἔχουσιν
ἕμως τὸ μειονέκτημα, ὅτι ἡ παραγωγὴ
τῆς δυνάμεως ἐστὶν ἀδύνατον νὰ μὴ ἀφίστα-
ται πολὺ μακρὰν τοῦ ἀποδέκτου τῆς ду-
νάμεως ταύτης, ὅτι παραδείγματός χάριν
μία ἀτμομηχανὴ δὲν δύναται νὰ θέσῃ
εἰς κίνησιν ὅλας τὰς μηχανὰς μίᾳς πό-
λεως ἢ μίᾳς αὐτῆς μόνον συνοικίας, ἀλλὰ
μόνον τὰς πλησίον εἰς αὐτὴν κειμένας,
ὅτι ἐκείστη σιδηροδρομικὴ ἀμείξοστοιχία
ἔχει ἀνάγκη καὶ μίᾳς ἀτιμαμάξης, ἐν ᾗ

χανὰς, κατ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ ἀνδρου-
που γεννωμένη βούλησις τῆ μεσολαβῆσει τῶν νεύρων καὶ
τῶν μυῶν ἀθαιρέτως κινεῖ τοὺς δακτύλους καὶ τὰ σκέλη.
Ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς τῶν εἰδημόνων ἀπεδείχθη πλέον
ἀληθέστατος καὶ πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ἔχομεν καὶ ἐν

ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ὑπὸ Liczen-Meyer.

πολὺ καλλίτερον καὶ συμφορώτερον θὰ ἦτο ὅλαι αἱ ἀμάξο-
στοιχίαι μίᾳ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς νὰ τίθενται εἰς κίνη-
σιν ἀπὸ τινος θέσεως, ὅτι τέλος οἱ μικροὶ βιομηχανοὶ, οἱ
ὅποιοι δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσωσιν μίαν ἀτμομηχανήν, εἶνε
ἡναγκασμένοι ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς μόνην τὴν δυνάμιν τῶν
χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ περὶ τὸν ἠλεκτρισμὸν ἀσχολούμενοι ἐπιστήμονες τῶν
κατ' ἡμῶς χρόνων προσπαθοῦσι νὰ ἐπιφέρωσι βελτιώσιν τινὰ
εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων τούτων κατάστασιν καὶ
ἀπαδεικνύουσιν, ὅτι τὸ τῆ βοηθείᾳ σύρματός τινος παντα-
χοῦ φερόμενον ἠλεκτρικὸν βεῦμα δύναται νὰ κινήσῃ καὶ μη-

τῆς ἀληθείας αὐτοῦ ἀναμφίβολον καὶ ψηλαφητὸν δεῖγμα.
Παρὰ τὴν πόλιν Βερολίνον ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ γραμμὴ,
ἐφ' ἧς αἱ ἀμάξαι κινουῦνται διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μάλι-
στα μετὰ μεγάλης ταχύτητος, χωρὶς ὁ ὀφθαλμὸς νὰ βλέπῃ
τὸ ὄχληρὰ ἐκεῖνα κινήτρια ἐργαλεῖα, τὰ ὅποια πῶς ἦσαν
ἐν χρήσει πρὸς μεταφορὰν τῆς δυνάμεως. Τὴν κίνησιν εἴλην
ἐνεργεῖ μόνον τὸ ἀόρατον καὶ μυστηριώδες ἠλεκτρικὸν βεῦμα.

Πῶς δὲ συμβαίνει τοῦτο; Κατὰ βῆθος ἀπλούστατα.
Μία τις δυναμομηλεκτρικὴ καλουμένη καὶ πλησίον τῶν σιδη-
ρῶν γραμμῶν τεθειμένη μηχανὴ ἐξαποστέλλει εἰς ἐν λεπτὸν
τῆς ὕρας ὀκτακάσια ἕως χίλια βεῦματα εἰς τὰς τροχιάς καὶ

ἀπ' αὐτῶν διὰ τῶν σιδηρῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν εἰς δευτέ-
ρον ὁμοίαν μηχανήν, ἣτις κινεῖται εὐλῆρον τι βραδύτερον καὶ
συνδέεται μετὰ τοῦ ἄξονος τῶν τροχῶν, οὕτως ὥστε οὗτοι
ἅμα τῆ κυκλοφορίᾳ τοῦ βεῦματος τίθενται εἰς κίνησιν. Ἡ
δυνάμις τοῦ βεῦματος τούτου εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν δια-
φορὰν μετὰ τῆς ταχύτητος τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἠλε-
κτρικῆς μηχανῆς. Αὐτὰ δὲ δύναται φυσικῶς κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον νὰ κινήσῃ καὶ τορνευτήριον καὶ βραπτομηχανὴν καὶ

δύναμις παραγούσης ἐστὶν. Ἐν ἐκ τῶν ὄρατων ὀνειρών, οὐ
τὴν πραγματοποιήσῃ ἴσως εὐτυχῆσαι νὰ ἴδῃ ἡ νεωτέρα ἡμῶν
γενεά, εἶνε ἡ τηλεγραφικὴ διαβίβασις εἰκόνων ἢ μᾶλλον ἡ
τηλεγραφικὴ βρασις. Δυνάμει τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ διὰ μέ-
σου τοῦ τηλεφώνου δυνάμεθα ν' ἀκούσωμεν, ὑπάρχουσιν ὅμοιως
καὶ οὐκ ὀλίγα τηλεγραφικὰ μηχαναῖ, αἵτινες μεταβιβάζουσι
πανομοίωτα γραμμάτων. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ πρόδοσις ἡμῶν
εἰς τοῦτο δὲν εἶνε τσαούτη, ὥστε ἡμεῖς οἱ ἐν Λαυφίᾳ νὰ

βλέπωμεν τί ἐν Βιέννῃ ἢ Παρισίοις συμ-
βαίνει καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἔχομεν πλέον
ἀνάγκη τῶν εἰκονογραφημένων ἐφημερί-
δων. Ἀρχαί, πολλὰς ἐλπιδας εἰς τὸ
μέλλον παρέχουσι, ἐγένοντο οὐκ ὀλίγα,
πρὸ ὀλίγου δὲ ἐδημοσιεύθη εἰς τινὰ εἰ-
δικὰ περὶ τῶν προσδῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ
φύλλα, ὅτι κάποιος Dr. Guidici ἐν Μελ-
βούρνῃ κατέβρωσε εἴλην τὴν εἰκόνα ἱπ-
ποδρόμου τινός, πολλὰ μίλια ἀπέχον-
τος, τηλεγραφικῶς ν' ἀναπαραγάγῃ ἐπὶ
τινος μεταλλίνης πλακῆς καὶ νὰ ἐπιδείξῃ
τὸ θέαμα εἰς τοὺς παρόντας, οἵτινες δὲν
ἤβελον ἴδει αὐτὸ τόσον καλῶς οὐδ' ἐάν με-
τέβαινον εἰς τὸν τόπον τῶν ἀγώνων. Ἐν
τούτοις „a beau monde qui vient de loin“
λέγουσιν οἱ Γάλλοι καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον
ἂν μετὰ Μελβούρνῃ καὶ ἡμῶν
πολλὰ συνέβησαν κατ' ὄδον καὶ παρέ-
στησαν τὰ πράγματα ὑπὸ ἄλλο περίσμη.

Εἰς ὅλας τὰς ἐξ Ἀμερικῆς προερχο-
μένας εἰδήσεις περὶ ἐφευρέσεων, ἀνακα-
λύψεων καὶ τεχνικῶν κατορθωμάτων εἶνε
φρόνιμον, ἂν ἐν τέλει προσθέτωμεν καὶ
ἐν ἀνακον ἐρωτηματικὸν ἐπιφώνημα. Λέ-
γεται ὅτι κατορθώθη τῆ βοήθειᾳ χα-
λυβδίνου σύρματος καὶ διὰ μέσου τοῦ
τηλεφώνου νὰ συναρθῆ διάλογος εἰς
ἀπόστασιν πλέον τῶν χιλίων χιλιομέ-
τρων. Τοιοῦτοτρόπως ὁ τηλεγράφος ἀπο-
βαίνει πλέον ἀχρηστός, ἀφ' οὗ μάλιστα
διὰ τὸ τηλεφώνον οὐδεμία ἀσκήσις προ-
κατατεῖται καὶ ἡ ἐργασία γίνεται ἀσυγ-
κρίτῳ τῷ λόγῳ ταχύτερον. Ἐν Εὐρώπῃ
πλείστα ἐγένοντο ὅμοια πειράματα, ἀπο-
δείχθησαν ὅμως μάταια, κατ' ὅτι μόνον
τὴν νύκτα, ὅτε πᾶς πλέον θόρυβος παύει,
ἐπετεύχθη ἀτελής τις καὶ βεβιασμένη
συνεννόησις. Μετ' ὅλας τὰς θορυβώδεις
εἰδήσεις τῶν οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἀπεδεί-
χθησαν εὐτυχέστεροι.

Ἄρκοισι ταῦτα περὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, διότι ὑπάρχουσι
καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἄξια τῆς ἡμετέρας προσοχῆς, ἐκτὸς δὲ
τούτου δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἔγνωεν
ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτησία τῶν θεραπόντων τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

2.

Ἐν πρώτοις θραύομεν μετὰ τὸν ἠλεκτρισμὸν νὰ στρέ-
ψωμεν τὴν προσοχὴν μας ἐπὶ τοὺς σιδηροδρόμους. Καὶ μα-
κρονὰ μὲν δι' αὐτῶν ταξείδια εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς
Εὐρώπης δὲν δυνάμεθα οὕτε θέλωμεν νὰ κάμωμεν, ἐν τού-
τοις δὲ ἡμεθεὶς ἴσως ὀλιγώτερον φίλοι τῶν πατριῶν ἡμῶν

ἀντὶ τὴν καὶ πᾶν ἄλλο ὅμοιον μηχανήμα, αἱ δὲ πρὸς τοῦτο
διαπάναι δὲν εἶνε λίαν μεγάλα. Ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε
δὲν κατορθώθη νὰ μεταδοθῇ ἡ ἠλεκτρικὴ δυνάμις πέραν
τῶν ἐξήκοντα χιλιομέτρων, ἀπραγματοποιήτων δὲ ὄνειρον
πρέπει νὰ θεωρῶμεν ἀκόμην τὸ σῆδιον ἐκεῖνο, κατ' ὅ ὅλαι
αἱ μηχαναὶ τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ
κινῶνται διὰ τῆς δυνάμεως τῶν καταρρακτῶν τοῦ Νιαγάρα.
Ἐν τούτοις ὅ,τι σήμερον δὲν κατορθοῦται δύναται νὰ κα-
τορθωθῇ αὐριον καὶ οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν ἴσως μετὰ περὶ φρο-
νήσεως θ' ἀναμνησκῶνται τῶν ἀνθρώπων τῆς σημερινῆς
ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι ἐθεώρουν ἀδύνατον τὴν συγκέντρωσιν τῆς

εστών, αν συν τῷ ἀναγκαίῳ χρέματι, εἴχομεν ὑπὸ τὴν διάθεσιν μας καὶ ἀμάξοστοιχίαν ὁμοίαν πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῆς Βρεσλαύης, χάριν τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας κατασκευασθεῖσαν. Καὶ δὲν δύνανται μὲν αἱ δύο ἀμάξαι μετὰ τῶν καὶ ὑπερβολῆν πολυδαπάνων συντροφῶν των ὡς ἀντιμετρηθεῖσαι ποτε πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν διαθεσιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας καὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ'. ἀμάξοστοιχίας, ὅπως δὴ ποτε ἕως συμφώνως πρὸς τὴν ἀπλότητα καὶ τὸ ἀπείριστον τῶν γερμανῶν ἡγεμόνων ἐπικρατεῖ ἐν αὐταῖς σχετικῆς τῆς ἀπειροκαλίας, παρέχουσα ταυτοχρόνως πᾶσαν τὴν ἀπαιτούμενην ἀνάγκασιν.

Ἡ πρώτη καὶ ἐκ τοῦ πλαιγίου ἔχουσα τὴν εἰσοδὸν ἀμάξα εἶνε ὀρισμένη διὰ τὸν πρίγκηπα διάδοχον καὶ συνδέεται πρὸς τὴν ἀμάξαν τῆς πρίγκηπισσῆς διὰ μεσολαβούσης τινὸς ἐλευθέρας γεφύρας. Θύρα τις ὁδηγεῖ ἐντεῦθεν εἰς αἰθούσαν, ἣς τὸ ἀνάκλιτρον γύναιται νὰ μεταβληθῆι εἰς κλίνην. Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ εὑρίσκονται ἐπίσης καὶ τινες ἔδραι ἀναπαυστικαὶ καὶ πλεκτά τινα καθίσματα, δύο ἐρμάρια, ἐν οἷς εἶνε ἐναποθευμένα τὰ στρώματα τῆς κλίνης καὶ νιπτήρ. Ἐντεῦθεν εἰσέρχεται τις διὰ μικρᾶς τινος θύρας εἰς μικρὸν κοιτῶνα καὶ περαιτέρω εἰς τὸν διὰ τὴν συνοδίαν ὀρισμένον χώρον, διεσκευασμένον καὶ ὄν τρόπον καὶ αἱ γνωστὰ ἀμάξαι τοῦ ὕπνου. — Ἡ ἀμάξα τῆς πρίγκηπισσῆς τῆς Γερμανίας εἶνε κάπως πολυτελέστερον παρὰ τὴν τοῦ διαδόχου κεκοσμημένη. Ἔχει ἐν πρώτοις χεῖρᾶν τινα πανταχῶθεν ὑπὸ παραθύρων περικυκλούμενον καὶ ὁπότε δύνανται τις ἐλευθερῶς νὰ βλέπῃ τὰ βλέμματα καὶ ὅλος τὰς διευθύνσεις. Τὸ μέρος τοῦτο συγκοινωνεῖ πρὸς τὴν αἰθούσαν, ἣς τῆς συγχρόνως χρησιμεύει καὶ ὡς ἐστιατόριον· διὰ τοῦτο ἐνταῦθα εὑρίσκειται τράπεζα, ἐφ' ἣς εἶνε ἐναποθευμένα τὰ ἀγγεῖα, συγχρόνως δὲ καὶ τὰ χρειαζόμενα πρὸς γραφῆν. Αἱ ἔδραι τῆς αἰθούσης δύνανται ἐπίσης νὰ μεταβληθῶσιν εἰς κλινὰς. Ἡ αἰθούσα αὕτη ἀμέσως συνδέεται πρὸς τὸν ἀπλοῦν κοιτῶνα. Διὰ τινος πλαιγίως παρῶδου συγκοινωνεῖ τέλος τὸ μέρος τοῦτο καὶ πρὸς τὸ μέρος τὸ διὰ τὴν θαλαμηπόλον ὀρισμένον, ἐν ᾧ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐρμαρίοις διὰ τὰ στρώματα τῆς κλίνης ὑπάρχει καὶ μικρὸν μαγειρεῖον. — Αἱ ἀμάξαι θερμαίνονται διὰ θερμοῦ ἀέρος καὶ φέρουσι διπλᾶ παράθυρα. Οἱ τῶχοι εἶνε κατασκευασμένοι ἐκ ξύλου κερνάς, τὰ δὲ ἐπιπλά εἶνε ἐπεστρωμένα διὰ κωνοῦ μαρμαρινοῦ δερμάτος.

Ἄς ἐγκαταλειφθῶμεν ἤδη ἐπ' ὀλίγον τὴν Εὐρώπην καὶ διαβαίνοντες τὸν Ὠκεανὸν ἄς ἐλθῶμεν εἰς τὸν νέον κόσμον, ὅπου ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ πρόκειται νὰ κατασκευασθῆι θαυμαστὸς σιδηρόδρομος, ἐν ᾧ περιπτώσει παράσχωσι τὰ ἀπαιτούμενα

κεφάλαια οἱ ἐκεῖ μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι, ὅπερ καὶ δὲν ἀμφιβέλλομεν ὅτι θὰ γίνῃ ἕνεκα τῶν ἐπιτυχιῶν, αἵτινες ἀέλιποτε στέφουσι τὰς ἐκεῖ ἄχρι τοῦδε γενομένας σιδηροδρομικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν δύνανται νὰ φαντασθῆι ὅτι σκοποῦσι νὰ στρώσωσιν ὑπογείους σιδηροδρομικὰς γραμμὰς ἐν τινι κεντρικῇ ὁδῷ χωρὶς νὰ ταράξωσι τὴν κίνησιν ταύτης καὶ χωρὶς, ὡς ἐν Λονδίνῳ, νὰ σκιάσωσι τὴν γῆν τόσον βαθύως ὅστε ἢ ἐν τοῖς ἀμάξαις διατριβῆι νὰ καταστῆ δυσᾶρεστος καὶ ὄχληρά. Εἰς βόθρυς πέντε καὶ ἡμίσειας μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὁδοῦ ὅλος ὁ ὕψ' αὐτὴν κατὰ πλάτος καὶ μήκος χώρος σκιάπεται καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ἐγείρεται κινήτῃ γέφυρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας τρέχουσιν αἱ ἀμάξαι τῆς πόλεως χωρὶς οἱ ἐν αὐταῖς καθήμενοι νὰ αἰσθάνωνται ὅτι εὑρίσκονται ὑπεράνω διοργυθέντος εἰσώρου, ἀμέσως δὲ ὑπὸ τὴν γέφυραν ταύτην κατασκευάζουσιν ἀπέπεδον σιδηρῶν ἀξέδων, ἣς τῆς ἀφαιρουμένης τῆς γεφύρας ἀποτελεῖ τὸ ἀμάξι-τὸν ἐπίχωμα. Ἡ ἀψὶς στηρίζεται ἐπὶ κίονων καὶ ἀμφοτέρωθεν δὲν φθάνει μέχρι τῶν οἰκιῶν, ὁ μεταξὺ δὲ ὑπολειπόμενος στενὸς χώρος χρησιμεύει πρὸς ἀερισμὸν τῆς ὑποπόμου. Ἐν αὐτῇ στρώνονται ἤδη τέσσαρες τροχιαί, ἐφ' ὧν κινουῦνται διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ σιδηροδρομικὰ ἀμάξοστοιχία, εἰς ἐκατέρωθεν δὲ πλευρᾶν αὐτῶν ἐκτείνεται εὐρὸ πεζοδρόμιον, δι' οὗ κατερχόμενός τις ἐκ τῶν ἀμάξιῶν δύνανται νὰ μεταβῆι εἰς τὰ εἰς μαγαζεῖα μεταβληθέντα ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν.

Ἐν τούτοις οἱ Ἀμερικανοὶ οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς ὑπερηκόντισαν τοὺς Εὐρωπαίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκ χάρτου κατασκευὴν διαφόρων πραγμάτων. Ἄφ' οὗ κατασκευάσαν σιδηροδρομικὰς τροχιάς ἐκ χάρτου καὶ τροχὸς ἀμάξιῶν, πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐναυπήγησαν ὁμοίως ἐκ χάρτου πλοιάρια, τὰ ὅποια μάλιστα ἀπὸ τινος ἤρριξεν ἀμερικανικὸν τι ἐργοστάσιον νὰ πωλῆι ὡς ἰδιωτικῶν προῖόν. Πρὸς τοῦτο κατασκευάζουσιν ἐν πρώτοις ξύλινόν τινα σκελετὸν πλοίου, ἐφ' οὗ κατόπιν προσεπικολλοῦσιν ἐπ' ἀλλήλα διάφορα στρώματα χάρτου, μέχρις οὗ αἱ πλευραὶ προσλάβωσι τὴν ἀναγκαίαν πυκνότητα καὶ πάχος. Τὰ τοιαῦτα χάρτινα πλοία εἶνε ἐκτάκτως ἐλαφρὰ καὶ οὐδεμίαν πάσχουσι βλάβην ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαιρας. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε, ἂν ἐπὶ μακρὸν δύνανται ὡς ἀντιστάσειν εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῆς ὕγρασιος καὶ ἂν τὸ ἐπίχρισμα ἀρκῆι εἰς προφυλάξιν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον ἐναυπήγησε καὶ ἐν μικρῶν ἀτμόπλων ἐκ χάρτου καὶ οὐκ ὀλίγας κινήτας ἀφῆδας δι' ἀστεροσκοπεῖα. Ἴσως μετ' ὀλίγον χρόνον οἱ Ἀμερικανοὶ παρουσιάσωσιν εἰς τὰ ἐπιπλά ἡμῶν ὅμοια καὶ οἰκίας ἐκ χάρτου καὶ ἀμάξας καὶ θέατρα!

ΑΙ ΑΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΚΙΑΙ.

Παροιμίαι. (τέλος.)

Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, ξέρεις νὰ φερθῆς ὅπως κ' ἐμεῖς; τὴν ἐξήτασε πρῶτα — πρῶτα ἢ φιλοφροσύνῃ.

— Ἐγώ; ἀπήνησεν ἐπιθαμβῶς ἡ ὑποκρισία. „Ἐγὼ φέρομαι ἔτσι . . . !

Κι' ὡς οὗ νὰ στρέψουν ἡ μάτι ἢ ἀρεταίς; ἡ ὑποκρισία κατέβασε τὰ μάτια κ' ἐστειρώσε τὰ χέρια ἔσθ' ἐπὶ τῆς ὄλης κοκκινάδα ἐφάνηκεν ἀπάνω ἔσθ' ἐπὶ μάγουλό της . . . μὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ἀγνοῦτέρα παρθένος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἔχη παρθενικώτερο πρόσωπο.

— Μπαρβό, κατεργάρα! Ἦώρα ὅμως πῶς θὰ φερθῆς κατὰ τὸν ἐξαχρειωμένο τρόπο . . . !

Ἡ ὑποκρισία ὅμως οὕτως ἀπάντησεν ἔδωκεν εἰς τοῦτο. Ἐμὲ μὲν στιγμῆ, χωρὶς καὶ νὰ τὸ παρατηρήσῃ κανεῖς, τόσον ἀλλάξεν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ δεινὴ κερκὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἔφτυσε καταγῆς καὶ τῆς εἶπε νὰ μὴ βασικαθῆ!

Τότε εἰλοι ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ μεταβῶν εἰς τὸν συμβολαιογράφον καὶ νὰ ὑπογράψουν τὸ πληρεξούσιο, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ὑποκρισία ἀνελαμβάνε τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐναρτέων ὑποθέσεων.

Ἄμα ἀρχίσῃ τις μὲν δουλειά, πρέπει καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς πέρας· ἔσον τυπικῶς καὶ ἂν ἴτω, ἔπρεπε ὅπως δὴ ποτε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὰς κακίας. Ἐστὸ δρόμο

ποῦ πῆγαινε ἔστο στρατόπεδὸ τους μόλις ἔμπορεῖσεν ἀπὸ τὴν ἐντροπὴ νὰ σηκώσῃ τα μάτια. „Πῶς ἔκαπλώθημε ἔς ἔθλον τὸν κόσμῳ ἢ προστυχιά! παρεπονέτο φωναχτὰ καὶ μέσα της προσέθετεν: „ἄ! τί λαμπρὴ ζωὴ τραβοῦν ἡ κακία!“ Καὶ τῷ ὄντι μόλις εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἕνα μίλι ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῶν ἀρετῶν, καὶ ἄρχισε νὰ βλέπῃ παντοῦ πλοῦστον καὶ παλάτιν, παιγνίδια, χοροὺς καὶ γέλια. Πόσον οὐραϊὰν πόλιν εἶχανε κτίσει ἡ κακία, μὲ δρόμους μεγάλους καὶ πλατεῖς, μὲ πλατεῖαις καὶ μὲ βουλεβάρτα! Νὰ αὐτὴ ἰδοῦ εἶνε ἡ ὁδὸς τῆς ψευδομαρτυρίας, ἐκεῖ εἶνε ἡ μεγάλη πλᾶτεια τῶν προδοτῶν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ ἀρχίζῃ τὸ δουλεβάρτο τῆς αἰσχύνης. Ἐκεῖ ἔχει ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους τὸ κατάστημά του Σκοφαντίαν, καὶ πουλεῖ ὁ ἴδιος μαστίχα καὶ ῥακί.

Ὅσον εὐχάριστα καὶ ἂν ζοῦσαν ἡ κακία, ὅσον ἀτιμίας καὶ ἂν ἴσαν ἔσταις ὑποθέσεις τους — πάλιν ὅμως, ἄμα ἴδανε τὴν ὑποκρισίαν ἀναμεινὰ τους, ἔμειναν ἀφωνοὶ ἀπὸ τὴν ἐκπλήξι καὶ τὸν θαυμασμό. Κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἴτανε τοιαύτη, αὐτὸ ὅστε ὁ Σατανᾶς, οὕτε ὁ Βεελζεβούλ ἔμπορεῖσεν νὰ τὸ καταλάβῃ. Καὶ αὐτὸς ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους, ποῦ ἴτανε βέβαιος ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἔσθ' ἐπὶ κόσμῳ προστυχιά ποῦ νὰ μὴ τὴν ἔκαμε, ἀθαμάζεε καὶ αὐτὸς καὶ εἶπε:

Ἄδικα ἡ νόμιμα κ' ἐγώ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔσθ' ἐπὶ κόσμῳ ὑποκειμενο χειρότερο ἀπὸ ἐμένα. Ἐγὼ τίποτα δὲν εἶμαι! Νὰ αὐτὸ εἶνε τὸ καὶ ἑαυτοῦ φαρμάκι! Ἐγὼ εἶμαι περισσότερο προκετῆς καὶ δι' αὐτὸ πολλὰς φορὰς μὲ βίχουν καὶ κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα, ἂν ὅμως αὐτὸ τὸ λουλοῦδι πλησιάζῃ κανένα, ἀλλοίωμον ἔς αὐτόν, καμμία σωτηρία ἄς μὴν ἐλπίζῃ! Σὲ μαγεύει τόσο καὶ σὲ δένει ἔσθ' ἐπὶ δίχτυά σου τόσο σφιχτὰ, ὡς ποῦ νὰ σοῦ ῥοφήξῃ καὶ τὴν τελευταία σταλαγματιὰ τοῦ αἱματός σου.“

Μὲ ἔθλον ὅμως τὸν θαυμασμό ποῦ ἐπροξένησεν ἡ ὑποκρισία, ἡ παρουσία της ἔφερε πολλὴν ταραχὴ μέσα εἰς τὰς κακίας, διότι μερικαὶς ἀπὸ αὐτάς, ποῦ βρωστοῦσαν τὰς παλαιὰς παραδόσεις, ὡς ἡ σοφιστεία, ἡ μωρία, ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ μισανθρωπία κτλ. ὄχι μόνον δὲν ὑποδέχθησαν αὐτὴν, ἀλλὰ ἠμποδίζαν καὶ τῆς ἄλλαις νὰ πᾶν νὰ τὴν δεγθῶν.

— Ἡ ἀληθινὴ κακία, ἔλεγαν, δὲν χρειάζεται προσοπίδα ἢ μονόχρῃ της κρατᾷ τὴ σημαία ἀψηλὰ καὶ ἀνδριὰά. Τὴ μορεῖ νὰ μᾶς διδάξῃ νέον ἡ ὑποκρισία, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐμάθαμεν καὶ δὲν γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ ἐδημοουργήθηκε ὅλος ὁ κόσμος; — βέβαια τίποτε. Τὸ ἐναντίον ὅμως εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ μᾶς δειξῇ, ἐπικίνδυνας ὑπεφυγαίς μας, θὰ ποῦν: „ὡς τόσο πολὺ στενὰ θὰ τὰ φέρανῃ ἡ κακία γιὰ ὡς ἀρνοῦνται τὸν ἑαυτοῦ τους!“ καὶ ἔτσι θὰ μᾶς γυρίσουν τῆς πλάταις· μὴ σὰς μέλει, θὰ ἴθιτε ὅτι ἔτσι θὰ γίνῃ τὸ πρῶτον.

Αὐτοὶ ἴτανε οἱ λόγοι τῶν κοινωνικῶν κακίῶν, ἢ ὁποίας οὕτε νέαις διδασκαλίαις, οὕτε νέαις μεταρρυθμίσεις, οὕτε καμμιᾶν ἄλλῃ μεταβολῇ παραδέχονταν ἔσθ' ἐπὶ παλαιὰ τους κατὰστασι. Στὴ βροῦμα μέσα γεννιῶντο καὶ ἐπροτιμοῦσαν καλλίτερα ἔς αὐτὴν μέσα νὰ σκάσουν παρὰ ὡς ἀφῆσαν τῆς παλαιαῖς παραδόσεις των.

Κοντὰ τους ἴτανε ὅμως ἄλλη μὲν παρὰ ἀπὸ κακίας, ἢ ὁποίας δὲν εὐχαριστήθησαν μὲ τὴν παρουσίαν τῆς ὑποκρισίας, ἄχι διότι τὴν εὐχαλόνονταν, ἀλλὰ τὸ περισσώτερον, διότι καὶ χωρὶς αὐτὴν εἶχανε σχέσεις μὲ τὰς ἀρεταίς. Ἐν αὐτὴν τὴν παρὰ ἴτανε ἡ ἀπιστία, ἡ ἀσυνέχεια, ἡ προδοσία, ἡ σκευωλολογία, ἡ σκοφαντία καὶ ἄλλαις. Αὐταῖς οὕτε πᾶτησαν τὰς φωνὰς ἀπὸ τῆ χαρὰ τους, οὕτε ἐχειροκροτήσανε, οὕτε ἐφώνάζαν „ζήτω“, ἀλλὰ ἴσῃσσαν μόνον τοὺς ὄμους των καὶ εἶπαν: „Ὅριστε, περᾶστε, παρακαλῶ.“ Ὅπως καὶ ἂν ἴνε ὅμως ὁ Ὀρίμπος τῆς ὑποκρισίας ἴτανε πλέον βέβαιος. Ἡ νεολαία, τῆς ὁποίας ἀντιπρόσωποι ἴτανε ἡ μοιχεία, ἡ μέθη, ἡ ἀκαρσία, ἡ ἀκολασία καὶ ὁ ναυγῶς ὥριστε μίαν συνέντευξιν καὶ ἐδέχθηκε τὸν πληρεξούσιον μὲ τῶσαις τιμαῖς, ὥστε ἡ σοφιστεία ἀμέσως ἔμεινε κόκκαλο μὲ τὰς φλυαρίαις της.

— Σαῖς μᾶς ἐνοχλεῖτε μόνον, ἔλεγεν ἡ νεολαία πρὸς τοὺς γέρους. Ἐμεῖς θελοῦμε νὰ ζήσομε καὶ σῆς μᾶς τὰ κάνατα ὅλα μαῦρα. Ἐμεῖς θὰ μᾶς γράφουσε καὶ ἔσθ' ἐπὶ βιβλία μέσα (αὐτὸ τοὺς ἐγαργαλίξει περισσότερο ἀπ' ὅλα) καὶ θὰ μᾶς τιμοῦν μέσα ἔσθ' ἐπὶ μεγάλα σαλόνια! θὰ μᾶς ἀγαποῦν ἐπίσης καὶ ἡ γρηαῖς γυναῖκες!

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο λοιπὸν ὅλα ἔγιναν ἔτοιμα διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ὅταν ἐγύρισε πίσω ἡ ὑποκρισία καὶ ἔδωκε λόγον τῶν πράξεῶν της, ἢ ἀρεταῖς ἐπέσειθησαν, ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον καμμιὰ ἀφορμὴ νὰ μισοῦν τὰς κακίας. Ἀπεφάσισαν ὅμως νὰ μὴ χαλάσουν τὴν παλαιὰ ὀνοματεθεσία, διότι ποῦς ἔξερει ἂν δὲν τὴν χρειασθῶν καὶ πάλιν, — ἐν τοῦτοις ἐσυμφώνησαν νὰ τὴν μεταχειρίζονται μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ διεγείρουν τὴν περιέργειαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκτοτε ἤρχισε νὰ ἐπικρατῆ μεγάλη φιλία μεταξὺ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακίῶν. Ἄν π. χ. ἡ ἀκολασία ἴθιλε νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ἐγκράτειαν, ἔπαιρνε μαζῇ της τὴν ὑποκρισίαν — καὶ ἡ ἐγκράτεια ἔβγαινε καὶ τὰς ὑπεδέχετο ἀπὸ μακριά:

— Ὅριστε, παρακαλῶ, ἔσθ' ἐπὶ φτωχικὸ μου! Ἐχω διὰ Σὰς . . . !

Καὶ τὸ ἐναντίον, ἂν ἡ ἐγκράτεια εἶχεν ἄρεξιν νὰ φάγῃ νηστίσιμα ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο τῆς λαμαργίας, ἔπαιρνε μαζῇ της τὴν ὑποκρισίαν, καὶ νάσου εὑρίσκεν ὀρθάνοικτο τὸ σῆτι τῆς φιληνάδας της.

— Ὅριστε, παρακαλῶ, περᾶστε. Ἐχω διὰ Σὰς . . . !

Τὴ Σαρακοστὴ τράγανε νηστίσιμα, τὰς ἄλλαις ἡμέραις κρέας, γάλα κτλ. Μὲ τὸ ἕνα χερί ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους — καὶ μὲ τὸ ἄλλο βροντοῦσαν ἔσθ' ἐπὶ τραπεζί ἀπὸ τὸ πολὺ πγοτό. Τὸ ἕνα μάτι τους ἔστρεφαν ἔσθ' ἐπὶ οὐρανῷ, καὶ μὲ τὸ ἄλλο ζητοῦσαν νὰ εἶδουν τίποτε — γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὰς ἀσελγείας ἐπιθυμίας τους. Ἐστὴν ἀρχὴ ἡ ἀρεταῖς ἀπήλαυσαν τὰ οὐραία πράγματα, ἔσθ' ἔλαβαν τὸ μεριδιὸ τους καὶ αἱ κακία, ἢ ὁποίας εἰς ὅλα ἔλεγαν: „Ἄχ, ποτὲς δὲν εἶχαμε τόσο νόστιμας μπουκιὰς ἔσθ' ἐπὶ αὐταῖς ποῦ τῶρα ἔχομε ὡς ἐπιδόρπιο ἔσθ' ἐπὶ τραπεζί μας!“

Καὶ ὁ μπουνταλᾶς ὁ Καραγιζόζης ὡς τὴν σήμερον δὲν ἔμπορεῖ νὰ καταλάβῃ, πῶς ἔτσι εὐκαλεῖ ἡ ὑποκρισία ἐφίλωσε τὰς ἀρεταῖς καὶ τὰς κακίας, ἀπ' οὗ πολὺ φυσικώτερον θὰ ἴτανε, ἂν παραδέχονταν ὅτι καὶ αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακία δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ἀπλάς „ιδιότητες“.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΠΑΛΕΡΜΟΥ.

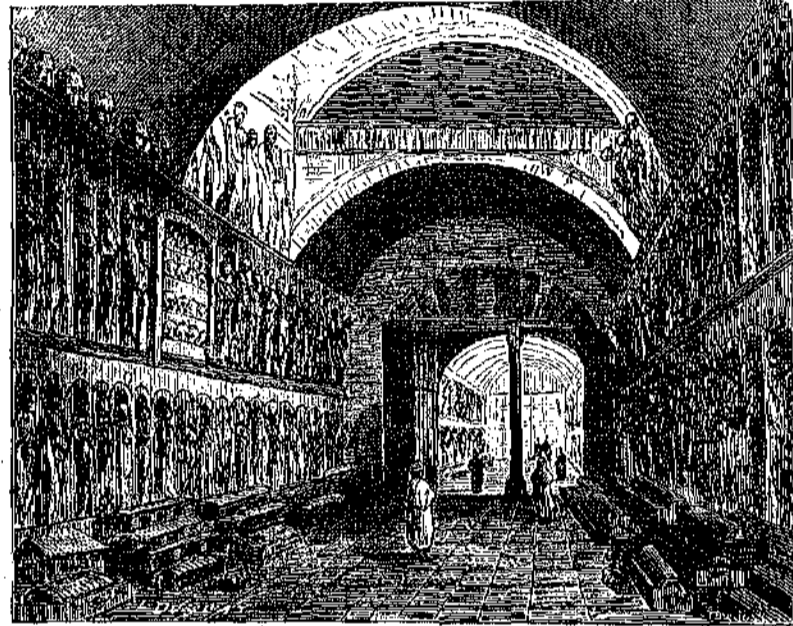
Ἐν ταῖς ὁδοπορικαῖς αὐτοῦ ἀναμνήσεσιν ἐκ τῆς ἰταλικῆς χειρσνήσου ὁ Κάρολος Δίκηνς ἐπανειλημμένως ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ἴταλοι τοὺς νεκροὺς θάπτουσι μετὰ παροδύξου τινός καὶ ἀνεξηγήτου σπουδῆς, μάλιστα δὲ αἱ κατώτεροι τάξεις κἀμνοῦσι τοῦτο μετὰ μεγάλης ἀστοργίας. Τοῦτα λέγον μνημονεῖται μάλιστα τοῦ φρικώδους ἐκείνου τρόπου τῆς ταφῆς, ἕως ἰσχύει μέχρι καὶ τῆς σήμερον ἀκόμη εἰς διαφόρους ἰταλικὰς πόλεις καὶ ἰδίᾳ ἐν Νεαπόλει, καὶ καθ' ὃν οἱ νεκροὶ ἐναποτίθενται ἅπαντες εἰς κοινὸν τινα τάφον, ἀκαλυπτοὶ καὶ γυμνοί. Τοιοῦτοι καινοὶ τάφοι ὑπάρχουσι 365 ἐν συνόλῳ, ἴσται τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθ' ἑκάστην δὲ τοῦ ἔτους ἡμέραν ἀνοίγεται εἰς ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ ἀποδεχθῆναι πτώματα καὶ αὐτὸς κλεισθῆναι μέχρι τῆς ἀντιστοίχου ἡμέρας τοῦ προσεχῶς ἔτους.

Πρὸς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ταφῆς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος εἶνε ὁ ἐν Παλέρμῳ ἐν χρήσει ὄν, ἐνθα αἱ πλούσιαι οἰκογένειαι τῆς πρωτεύουσος τῆς Σικελίας ἐχούσι τὸ προνόμιον νὰ θάπτωσι τοὺς νεκροὺς των ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν Καπουκίνων. Ἐν ᾧ εἰς τὰς ἄλλας ἰταλικὰς πόλεις ἄνευ πολλῶν τελετῶν καὶ φροντίδων ἀπαλλάσσεται τις ταχέως καὶ διὰ παντὸς τῶν νεκρῶν, ἐνταῦθα τὸ πτώμα διατηρεῖται οἷον διὰ τῆς τέχνης εἰς τὴν ζωὴν καὶ οἷς τοιοῦτο κρατεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς προσιτὸν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ἀπογόνων καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων.

Ἐξολίως δυνάμεθα νὰ μαντεύσωμεν τὴν ἀφορμὴν, ἣτις ἔφερον εἰς μέσον τὸν ἰδιόρρυθμον ταῦτον τῆς ταφῆς τρόπον, αὕτη δὲ εἶνε ἡ ἰδιότης ὑπογείων τινῶν νὰ προφυλάττωσι τὰ πτώματα τῆς σήφειας καὶ νὰ μεταβάλλωσιν αὐτὰ κατὰ μικρὸν εἰς μωμιᾶς. Τοιαύτην ἰδιότητα ἔχει π. χ. καὶ τὸ λεγόμενον *μολύβδιον ὑπόγειον* τῆς Βρέμης ἐν Γερμανίᾳ, ἐνθα πτώματά τινα ἐν καταστάσει μωμιῶν δεκνύονται εἰς τοὺς ξένους. Ἄλλ' ἐν τούτοις μόνον εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς Ἰταλίας καὶ συμφέρονος πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἐκεῖ λαοῦ ὑπῆρξε δυνατὸν τοιαῦτα ὑπόγεια νὰ μετατραποῦσιν εἰς ἀληθῆ νεκροταφεῖα ἢ, ὀρθότερον εἰπεῖν, ἐκθεσιν χιλιῶδων πτωμάτων καθ' ἡμέραν πολλαπλασιαζομένων.

Διεργάμεθα πρὸ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, καὶ τῶν ἀνακτόρων καὶ διευθυνόμεθα πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ θανάτου, τὴν Μονὴν τῶν Καπουκίνων. Κατερχόμεθα, ἄμα ἀφυσθέντες ἐνταῦθα, λιθίνην τινὰ κλίμακα καὶ εἰσερχόμεθα εἰς σφύγγωρον καὶ ἀψίδατὸν ὑπόγειον, ἐκφυρῶς φωτισζόμενον διὰ πολυαριθμῶν παραθύρων. Ἐνταῦθα οὐδ' ἴχνος πικεροῦ ἀέρος ἢ

βαρεῖας καὶ δυσώδους ὀσμῆς αἰσθανόμεθα. Ἐν τούτοις ὁποῖον θέαμα παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας! Ἐπὶ τῶν τοίχων βλέπομεν εἰς τριπλᾶς καὶ τετραπλᾶς σειρὰς χιλιῶδων πτωμάτων ἐγγυὲς ἀλλήλων κρεμασμένων καὶ εἰς ταῦτα μὲν τὸ δέρμα εἶνε ὑποκίτρινον, εἰς ἐκεῖνα ὑπόφαιον, εἰς ἄλλα μάλιστα μελανωπὸν, χαλκόχρουν, ἐν ᾧ οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου διατελοῦσιν εἰσὶν εὐδιάγνωστοι, οὐχὶ δὲ σπανίως ἔχουσι καὶ τοιαύτην φυσιογνωμίαν, ὥστε νὰ προκαλῶσιν ὀρισμένην τινὰ ἐντύπωσιν. Ἰδοῦ, λέγομεν ἀκουσίως, τὸ πρόσωπον τοῦτο μειδιῶν, τὸ σῶμα τοῦτο συνεστάλη ἐκ τοῦ ἀλγους, ἐκεῖνο δὲ ἔχει τοιαύτην ἔκφρασιν, ὥστε νὰ φέρον αὐτὸ νεκρὸς ἐκλιαν· ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦτου ἀντικατοπτρίζεται βαθεῖα

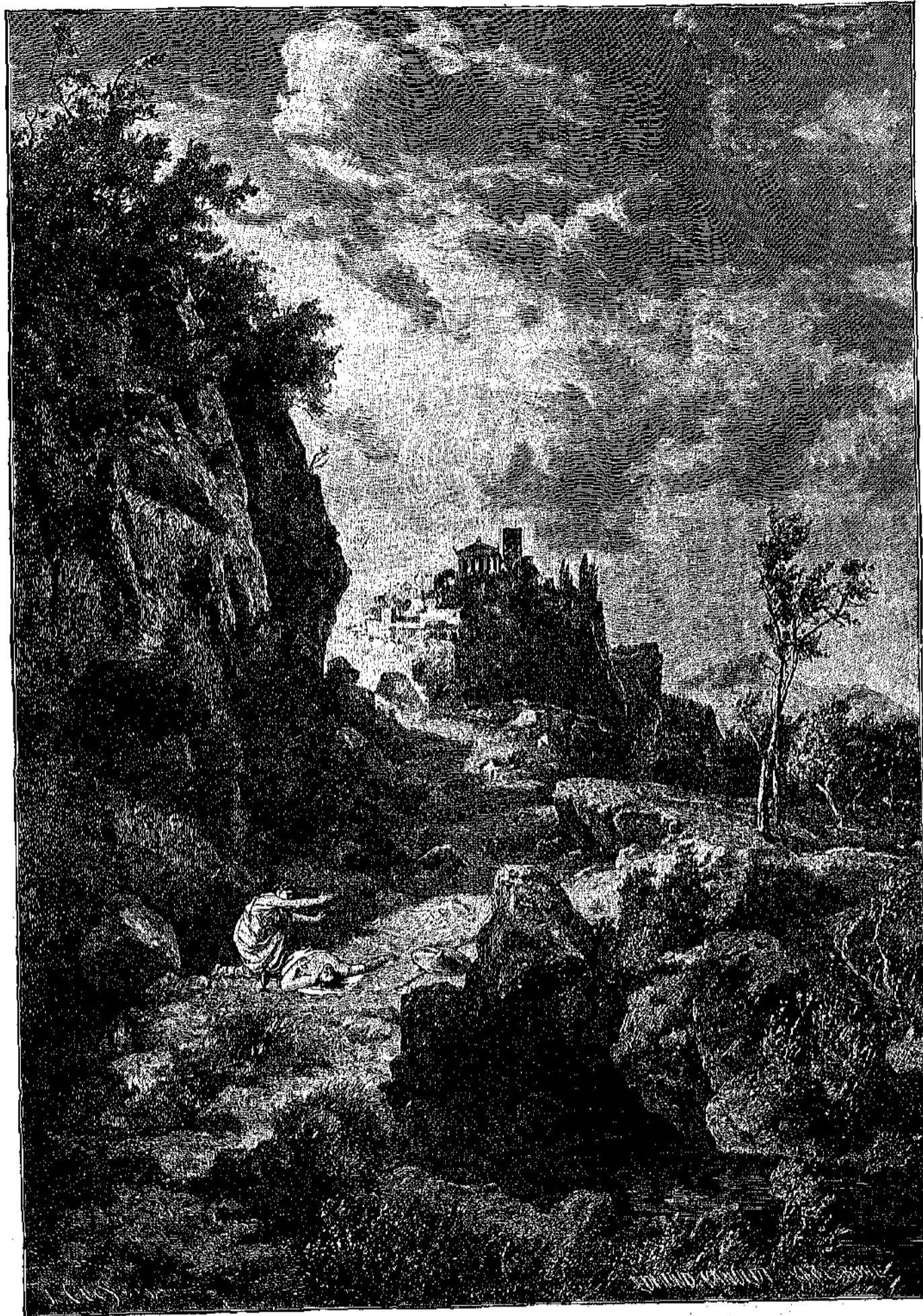

Ἡ ΣΤΟΑ ΤῶΝ ΝΕΚΡῶΝ.

γαλήνη, εἰς ἐκεῖνο φαίνεται ἐπικρατούσα ταραχὴ, οἱ χαρακτῆρες οὗτοι ἐκφράζουσιν ἀδιάλλακτον μῖσος, ἐκεῖνοι δὲ λύσαν ὀηριώδη. Νομίζει τις ἀληθῶς, ὅτι δὲν ἔχει ἔμπροσθέν του νεκροῦς, ἀλλὰ ζῶντας, ἢ δὲ ἐντύπωσιν αὕτη τόσον μάλλον γίνεσθαι ζωηρά, καθ' ὅσον τὰ πτώματα δὲν εἶναι κεκαλυμμένα δι' ὀδονῶν, οὐδὲ κένεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐξηλωμένα. Ἄπ' ἐναντίας ὅλα φέρουσι τὰ αὐτὰ ἐνδύματα, ἀτινα ἔφερον καὶ ἐν τῇ ζωῇ, καὶ οἱ μὲν νεκροὶ καπουκίνοι ἴστανται ἐν τῇ μοναχικῇ αὐτῶν

περιβολῇ, οἱ ἰδιώται, φέροντες τὰ εορτάσιμα ἐνδύματά των, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ αἱ νεάνιδες συνήθως παρίστανται εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν ἐνδεδυμέναι βαρῦτιμα ἐνδύματα μετὰ τριχάκτων καὶ φέρουσαι χειρόκτια κανουργῆ. Ὁ συνοδείων ἡμᾶς καπουκίνος, ἐκ τῆς μακρῆς συνηθείας ἀπωλέσας πᾶν αἰσθημα φόβου, κινεῖ διὰ τοῦ δακτύλου τὴν κρεμασμένην γλῶσσαν ἐνὸς νεκροῦ συναδέλφου του, ἀποθανόντος πρὸ τρικλοσίων ἐτῶν καὶ μειδιῶν λέγει: „Μὴ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν ἐκῆρυξες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ“.

Ἡ ἐπικρατούσα βαθεῖα σιγὴ διακόπτεται αἰφνης καὶ μακροῦθεν ἀκούονται θορυβᾶντες συνομιλῖαι καὶ γέλωτες. Οἱ ἀπάτραφοι ἰδιωτικοὶ τινος ἐκπαιδευτηρίου ὠδηγήθησαν σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἴσως τώρα παρήλθον πρὸ τῶν λειψάνων τῶν συγγενῶν των· ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ θανάτου καταρρέει πρὸ τῆς ἀπατηλῆς παρουσίας τῆς ζωῆς, διότι καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ νεανικὴ ψυχὴ οὐδὲ τὴν παραμικρὰν αἰσθάνεται σοβαρὰν ἐντύπωσιν ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐκτεθειμένων ἀπαισίων νεκρῶν. Τα μερᾶκια ἀστειεύονται καὶ γελῶσι, διηγοῦνται ἀμοιβαίως τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς κρίσεις των περὶ τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ πτώματος καὶ περὶ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, ἐν ὀλίγοις λόγοις φέρονται ἀκριβῶς καθ' ὃν τρόπον ἴθελον φερθῆναι καὶ ἐν ἐπισκέπτοντο ἐκθεσιν ἀρχαίων ἐργαλείων καὶ

Ἡ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΝΕΙΚΟΥΣ. Κατὰ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ Ἐδμόνδου Κάνυλδ.

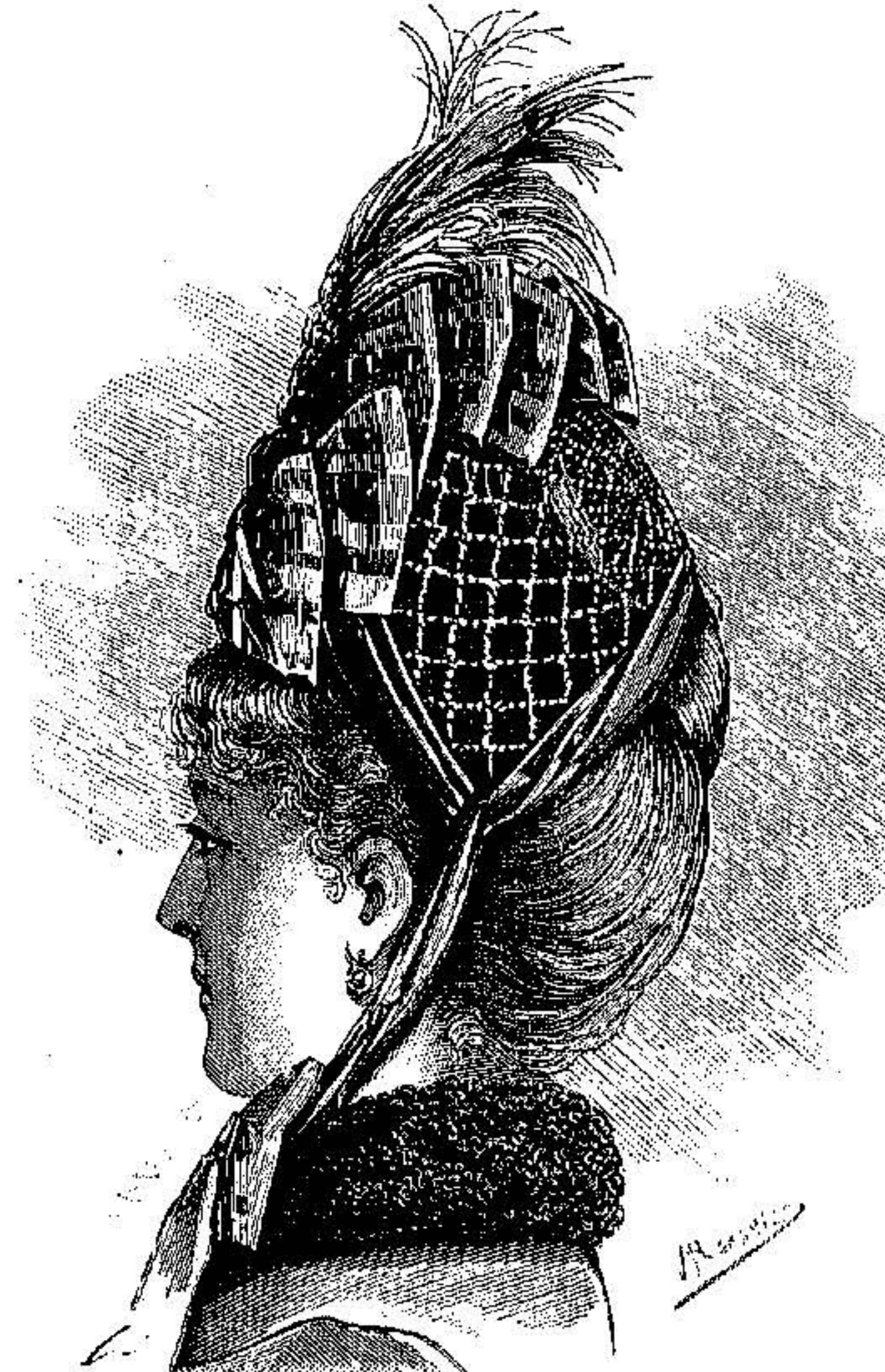

τόν νεαρόν Ροζενκράντ, τοῦ οποίου τὸ χέλιος μέλις ἔρχισε νὰ κολιπῆ λεπτὸς γυνὴς μίσηταιας.

Ὁ Κρομφέλλος, ἔτσι δὲν ἦτο πάρα πολλὴ φιλόφρων καὶ εὐπροσηγόρος, ἀργίῳ δίδει δὲν ἤβρισαν ὅ ἀποστελλοῖται παρ' αὐτοῦ ὑποκείμενον

Ἄφες μεθ' ἐμοῦ ταῦτα, φίλτατῆ μου, νὰ παρέλθωσιν αἱ πονηραὶ αὐτῆς ἡμέραι καὶ λάβει τὴν ἐπόχου μου, ὅτι δὴ Σε ἀποζημιώσω μίαν ἡμέραν συρμυγῆς, πολυλογίᾳ περὶ τῶν κατὰ καιροῦ νεωτερισμῶν. Ἄλλα σοβαρότερον καθήκοντα καὶ σπουδαιότερα σκέψεις ἀπαιτοῦνται νῦν τοῦ

πάντας, αὐτὴ δὲν δύναται παραλείπουσα τὴν περὶ τούτων μελίαν νὰ ἐνδιατρίβῃ εἰς ἄλλας ἐπιουσιώδη πράγματα. Ἀρκέσθητι εἰς τὴν γλώσσαν τῶν εἰδόνων, ἀν' ἔχῃς νὰ διαγῆς ἀρδύσασιν καὶ εἰς αὐτὴν, ἐντείνων δὲ τὴν προσοχὴν Σου εἰς τὰ περὶ ἡμῶς συμβαίνοντα. Δὲν δύναται ἄλλως νὰ σκέπτεται ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν καὶ αὐτὴ ἡ

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

μύλλον ἠκωημένον καὶ ἐξεδήλωσε τὴν οργὴν του πρὸς τὸν νεαρόν ἀπεσταλμένον ἐπιτεθεὶς διὰ χλευαστικῶν ἐκφράσεων κατὰ τοῦ ἀπόντος μύστακος του.

Ὁ Ροζενκράντ ὅμως ἀπήντησε μετ' ἀπαθείας: — Μολόρδε, ὁ μίσταξ μου δὲν ἔχει τὴν ἡλικίαν του, καὶ τίσις ὅμως εἶνε μεγαλειτέρα τῆς τοῦ ἐλευθέρου σου κράτους.

Ἐκτοτε ὁ Κρομφέλλος ἐφέρετο πρὸς τὸν Λαὸν διπλωμάτην μετ' ἐξαιρετικῆς ἀβροφροσύνης.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. κ. Ἀδελ. Λύδ., εἰς Κωνσταντινὴν. Αἱ ὑπερ τῆς Κλειῶς εὐγενεῖς ἴμεν συμπάθειαι καὶ ἡ εὐκρινὴς Σας ὑπερ τῶν συμφερόντων αἰτῆς μέριμνα εἶνε ἀνώτεραι τῶν ἡμετέρων εὐχαριστιῶν. Μεθ' ἑλας τὰς προσπάθειάς τῶν ἀντιφρονούντων ὁ βίος τῆς Κλειῶς δὲν δά λήξῃ μετὰ τοῦ φθινοῦτος ἔτους. — κ. Α. Φ. Α. Συνδρομητὴν τῆς Κλειῶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑπόμνησιν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα προήλθον ἐξ ἀνομαλιῶν, ἃς ἀπίστευτοι κατασχέσεις ἐπροξένησαν τῇ Διευθύνσει. — κ. Ἰ. Σαρδ., εἰς Βουκουρεστίνον. Δωδέκατος οὗτος μῆν, καὶ ἀναμένομεν ἐπιστολὴν Σας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ὁ ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς πόλεμος (μετὰ εἰκόνας εἰδῶν τορπιλλοβόλων ἐν σελ. 293) ὑπὸ Κίττας. — Τελείωσις διήγημα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἱστορίας, κατὰ τὸ γερμανικόν ὑπὸ Ἑλένης Ν. (συνέχεια). — Ἐφευρίσεις καὶ ἀνακαλύψεις, I, II. — Ἀπογορησιμὸς τῆς Μηθείας, κατὰ τὸ πρωτότυπον τῆς εἰκόνας τοῦ Liezon-Mayer ἐν σελ. 295 καὶ 297. — Αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ καυλαί, ὑπὸ Καμπούρετου (συνέχεια καὶ τέλος). — Οἱ νεκροὶ τοῦ Παλέμου (μετὰ εἰκόνας τῆς Σκοπίας τῶν Νεκρῶν ἐν σελίδι 300) ὑπὸ Δρ. Β. Ν. — Ἐξ τὸ Λεκάκιον τῆς Κ^ας Αἰκ. ΛΑ. Κ. (ἀναχωρῶν ἐξ Ἰθρυῶν) ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη. — Βιβλιούρησις. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. Ἡ ἀμύνη τοῦ ἐφημεριστατοῦ πάλιν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἑταιρίαν. — Ὁ ἀμύνητος προσημειῖς τῆς Λανίας παρὰ τοῦ Κρομφέλλου. — Ἐν νεύμον τῆς Σεντίας. — Ἡκούον τρίτον καὶ τρίτον ἐν τῇ τοσοομείᾳ τῆς Νουμπίας. — Διαιτυμῶσις ἀμικτικῆς ἡρώσις. — Μικρὴ Ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης Π. Δ. ΣΥΓΟΥΡΗΣ. Τύποις Βάρ & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Διελθὴν Fry & Soning, ἐν Λειψίᾳ.